P7_TA(2014)0348

Cerere de apărare a imunității parlamentare a lui Alexander Mirsky

Decizia Parlamentului European din 15 aprilie 2014 privind privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Alexander Mirsky (2014/2026(IMM))

Parlamentul European,

– având în vedere cererea lui Alexander Mirsky din 14 februarie 2014, comunicată în ședința plenară din 24 februarie 2014 pentru apărarea privilegiilor și imunităților sale în cadrul procedurilor civile pendinte în fața Secției civile a Senatului Curții Supreme a Republicii Letonia (denumită în continuare „Curtea Supremă”) (ref. C17129611),

– având în vedere articolul 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

– având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008, 19 martie 2010 și 6 septembrie 2011[1],

– având în vedere stenograma dezbaterilor din ședința plenară din 4 aprilie 2011,

– având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6a și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0273/2014),

A. întrucât un deputat în Parlamentul European, Alexander Mirsky, a solicitat apărarea imunității sale parlamentare în cauza civilă aflată pe rolul Secției civile a Senatului Curții Supreme a Republicii Letonia; întrucât procedurile în cauză se referă la hotărârea Secției civile a Tribunalului districtual din Riga (denumit în continuare „Tribunalul districtual din Riga”), prin care lui Alexander Mirsky i se cere retractarea unei declarații făcute în cadrul discursului din Parlamentul European la 4 aprilie 2011 și plata unei despăgubiri pentru daune morale în valoare de LVL 1 000 în beneficiul reclamanților presupus prejudiciați;

B. întrucât, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, membrii Parlamentului European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;

---

[1] Hotărârea Curții de Justiție din 12 mai 1964, Wagner/Fohrmann și Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, hotărârea Curții de Justiție din 10 iulie 1986, Wybot/Faure și alții, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543.

C. întrucât în exercitarea competențelor sale în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, Parlamentul acționează pentru prezervarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin;

D. întrucât Curtea de Justiție a stabilit că articolul 8 din protocol, în lumina obiectivului său, acela de a proteja libertatea de exprimare și independența deputaților în Parlamentul European, și a modului în care este formulat, cu referire explicită la voturile, dar și la opiniile exprimate de deputații în PE, are în mod esențial vocația de a se aplica opiniilor exprimate de aceștia din urmă în incinta însăși a Parlamentului European[1];

E. întrucât, potrivit articolului 8 din protocol, imunitatea trebuie să fie considerată, în măsura în care prin aceasta se urmărește protejarea libertății de exprimare și a independenței deputaților în Parlamentul European, drept o imunitate absolută, care împiedică orice proceduri judiciare cu privire la o opinie sau la un vot exprimate în exercitarea funcțiilor parlamentare[2];

F. întrucât imunitatea în raport cu procedurile judiciare de care beneficiază deputații în Parlamentul European include imunitatea față de procedurile civile;

G. întrucât solicitarea lui Alexander Mirsky se referă la procedurile judiciare inițiate împotriva lui în legătură cu declarațiile făcute în timpul unei intervenții cu durata de un minut la ședința plenară din 4 aprilie 2011; întrucât nu este contestat faptul că Alexander Mirsky era deputat în Parlamentul European atunci când au fost făcute declarațiile respective;

H. întrucât Tribunalul orășenesc Jūrmala a considerat în mod corect că Alexander Mirsky beneficia de imunitatea acordată deputaților în Parlamentul European în temeiul articolului 8 din protocol, respingând, prin urmare, cererea reclamanților; întrucât, dimpotrivă, Tribunalul districtual din Riga a ignorat întrutotul aplicabilitatea dispoziției respective; întrucât o instanță națională trebuie să aplice dreptul primar al UE;

I. întrucât procedurile judiciare inițiate împotriva lui Alexander Mirsky se află încă pe rolul Curții Supreme a Republicii Letonia, iar hotărârea definitivă poate fi în favoarea acestuia; întrucât, în cazul în care hotărârea Tribunalului districtual din Riga ar fi însă confirmată de Curtea Supremă, aceasta ar reprezenta o încălcare a dreptului primar al UE de către autoritățile letone;

J. întrucât, în afară de hotărârea Tribunalului districtual din Riga, a existat, în fapt, o încălcare a privilegiilor și imunității lui Alexander Mirsky; întrucât în special circumstanțele aferente cazului de față constituie o restricționare a unei opinii exprimate în exercițiul funcției sale parlamentare,

1. hotărăște să apere imunitatea și privilegiile lui Alexander Mirsky;

2. solicită Comisiei să intervină pe lângă autoritățile letone în vederea punerii în executare a dreptului primar al UE - în special a articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile

---

[1] Hotărârea din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, citată mai sus, punctul 29.

[2] Hotărârea din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C-200/07 și C-201/07, citată mai sus, punctul 27.

și imunitățile Uniunii Europene - și, dacă este necesar, să inițieze procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, în conformitate cu articolul 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente Comisiei, autorităților relevante din Republica Letonia și lui Alexander Mirsky.